

[Johan Poulsen.]

en 4-årig periode, nemlig for årene 1956—59. Da der ikke kan herske tvivl om, at der vil være behov for en sådan lovgivning endnu en rum tid fremover, kan den her nævnte ændring kun hilses som en praktisk foranstaltning.

Det bemærkes, at spørgsmålet om en ændring af gyldighedsperioden er tiltrådt af Færøernes landsstyre, ligesom et med det foreliggende lovforslag enslydende forslag er vedtaget af lagtinget. Det vil formentlig ikke være nødvendigt at underkaste lovforslaget udvalgsbehandling.

Idet jeg takker den højtærede justitsminister for fremsættelsen, skal jeg på venstres vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i dette høje ting.

Baagø-Hansen: Under hensyn til udtalelserne fra de to ærede ordførere, der lige har talt om denne sag, kan jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget til gennemførelse.

A. C. Normann: Det er mig en glæde at anbefale lovforslaget på det radikale venstres vegne.

Søren Olesen: Jeg ved ikke, om det er meningen, at lovforslaget skal undergives en kort udvalgsbehandling, men når man nu forlænger loven og giver den gyldighed indtil samlingen 1959—60, bliver den af mere fast karakter end hidtil, og jeg vil gerne i den forbindelse sige, at der kunne være grund til at undersøge, om ikke danske fiskere kunne få mere andel i det fiskeri, der foregår ved Færøerne. Nu er det den højtærede justitsminister, der har fremsat lovforslaget, som er af juridisk karakter, og den højtærede fiskeriminister er ikke tilstede. Men hvis lovforslaget skal i udvalg, ville man dør kunne undersøge, hvordan danske fiskere er stillet — jeg er ikke helt klar over det — med hensyn til andel i de kontingenter, som ilandbringes på Færøerne, og med hensyn til den måde, de afsættes på til udlandet eller til andre steder. Der er jo store fiskerigdomme deroppe, især hvad angår sild, og også andre nationers fiskere deltager i dette fiskeri. Jeg synes derfor, der var grund til at overveje, hvor-

dan man kan give danske fiskere de bedst mulige betingelser deroppe. De omfattes jo ikke af denne lovgivning; jeg ved ikke, om de er bedre stillet deroppe end færingerne selv med hensyn til finansiering af fiskeriet, indtil de får fangsten afsat, eller om de eventuelt også kunne have brug for en ret til at pantsætte fangsten for at kunne deltage i dette fiskeri og udnytte det. Jeg henstiller, at man om muligt tager dette spørgsmål op til drøftelse.

Lynnerup Nielsen: Også mit parti kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag, som omhandler de færøske fiskeres adgang til pantsætning af den fangst, de vil kunne hente i havene i tiden fra 1956 til 1959. Lovforslaget opfylder et ønske, der er fremsat af den færøske fiskerbefolkning selv, det er tiltrådt af lagtinget, og jeg synes derfor, det må være helt i sin orden, at vi gennemfører det, og at det kommer til at gælde for den 4-årige periode, som der her er tale om. Vi kender jo noget tilsvarende henede, de såkaldte høstpantebreve, og lovforslaget, således som det her er udformet, vil sikkert være til stor nytte for udrustning af fiskerfartøjer, således at man er i stand til at sætte ind, når tidspunktet for det færøske fiskeri er inde.

Mit parti kan tilslutte sig det forliggende forslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget, idet jeg også opfattede det ærede medlem hr. Søren Olesens bemærkninger derhen, at han kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Det spørgsmål, det ærede medlem rejste om rigsdanske fiskeres adgang til fiskeri ved Færøerne, er jo uden forbindelse med det foreliggende lovforslag og lod sig heller ikke med udbytte behandle i et om lovforslaget eventuelt nedsat udvalg. Jeg skal henlede min kollega fiskeriministerens opmærksomhed på de bemærkninger, det ærede medlem har gjort, og kan tilføje, at jeg er ubehersket lykkelig over ikke selv at skulle besvare spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.